
Karavanamahatmyam Athava Lakulishamahatmyam

कारवाणमाहात्म्यं अथवा लकुलीशमाहात्म्यम्

Document Information

Text title : Karavanamahatmyam

File name : kAravaNamAhAtmyam.itx

Category : shiva, vAyupurANa, mAhAtmya

Location : doc_shiva

Transliterated by : Ruma Dewan

Proofread by : Ruma Dewan

Description/comments : vAyupurANa

Latest update : September 2, 2025

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

September 2, 2025

sanskritdocuments.org

कारवाणमाहात्म्यं अथवा लकुलीशमाहात्म्यम्

गायकवाऽप्राथ्य ग्रन्थमाला क्रमाङ्क २५ (सन् १९२०)में गाणकारिका प्रकाशित हुई थी ।

लकुलीश पाशुपत मत का यह ऐकमात्र उपलब्ध ग्रन्थ है । इस में यौथ परिशिष्ट के रूप में कारवाणमाहात्म्य का मूलपाठ दिया गया है । तुलनात्मक अध्ययन के लिये उपयोगी सामग्री के रूप में हम उसे किञ्चित् सङ्केप के साथ उद्धृत कर रहे हैं ।

कारवाणमाहात्म्य में भगवान् शिव के जन्म की कथा कही गयी है । उल्हापुरी के एक ब्राह्मण के पुत्र के रूप में कारवाण क्षेत्र में लकुलीश के रूप में भगवान् का जन्म हुआ । इसमें पूजाविधि और पट्टबन्ध का माहात्म्य कला गया है । इस में चार अध्याय हैं । पहले का सम्बन्ध वायुपुराण से, शेष तीन का शिवपुराण से जोड़ा गया है ।

प्रथमोऽध्यायः । शिवप्रसूतिसर्गः ।

- कथासङ्केप एवं सङ्क्षिप्त मूलपाठ

आरम्भ में लकुटपाणीश के रूप में अवतरित शिव की वन्दना को गढ़ है । फिर शिव और पार्वती में एक वार्तालाप है, जिसमें पार्वती पट्टबन्ध का माहात्म्य पूछती हैं । शिव कलि और द्रापर के मध्य में अपने अवतार की कथा सुनाते हैं ।

अत्रि ऋषि के वंशज विश्वरूप नाम के ब्राह्मण और उसकी पत्नी सुदशना के यहाँ यैत्र शुक्ल चतुर्दशी को पिङ्गलाक्ष पिङ्गकेश वाले बालक का जन्म हुआ । उसके शरीर का वर्ण तम काञ्चन जैसा था । श्रावण के अन्त में सूर्यग्रहण के उपलक्ष्य में ब्राह्मण कुरुक्षेत्र का यात्रा के लिये गया ओर पत्नी को अग्निहोत्र सौम्यकर गया ।

अमरगाणनिषेव्यः सर्वसिद्धिप्रदाता

कलियुगमवतीर्णः कार्यरूपो मलेशः ।

सकलभुवनकर्ता सर्वपापप्रहर्ता

दृशतु लकुटपाणिर्वो विभूतिं प्रसन्नः ॥

कैलासशिखरागुहं भगवन्तं त्रिलोचनम् ।

महादेवं महाकालं महाभैरवरूपिणम् ॥

अेकाकिनं प्रभुं दृष्ट्वा पप्रच्छ पार्वती तदा ।
 श्रीदेव्युवाच -
 पट्टभन्धस्य माडात्त्यं विस्तरात् कथय प्रभो ।
 षश्वर उवाच -
 कलिद्रापरयोर्मध्ये अवतारं मम शृणु ।
 यस्य स्मरणमात्रेण मुख्यते सर्वपातके ॥
 अत्रिनामा तु देवर्षिः पूर्वं ज्यातो मडातपाः ।
 तदन्वये प्रसूतोऽसौ विश्वरूपो मडाद्विजः ॥
 सुदर्शनस्तु देवेशि ! तस्य पत्नी सुदर्शना ।
 सर्वलक्षणसम्पन्ना रुपवावण्यसंयुता ॥
 षर्षगद्गदसम्भाषां मत्तमातङ्गगामिनी ।
 सम्पूर्णेन्दुमुष्पी सुभ्रूः कुरङ्गयडितेक्षणा ॥
 पतिप्रतधरा साध्वी पत्युरादेशकारिणी ।
 यथा रूपं तथा शीलं साध्वीनां धुरि कीर्तिता ॥
 ब्रह्मरात्र्यवसाने तु प्रथमे य यतुयुगे ।
 अवतीर्णो ष्ययं मर्त्ये उल्काग्रामे विलोमतः ॥
 वीरभद्रो गणो नाम . . . तस्य वरानने ।
 तस्य यैकाग्रतो भक्तोरवतीर्णो स्वयं ततः ॥
 उपपन्नस्ततो गर्भे मासि भाद्रपदे तदा ।
 देवकार्यस्य कार्यार्थं मर्त्यलोके वरानने ।
 अेवं यैवाश्विनो मासस्तथा वै कार्तिको गतः ॥
 अथ मार्गशिरोमासस्तथा पौषः प्रकीर्तितः ।
 माघमासो गतो देवि तथा वै फाल्गुनः स्मृतः ॥
 सम्प्राप्ते चैत्रमासे तु शुक्लपक्षे यतुर्दशी ।
 अर्धरात्रे व्यतीते तु प्रसूता सा कुलाङ्गना ॥
 सूतिकास्था मडादेवि मडासत्यवती सती ।
 अपश्यदात्मनो बालं जातमात्रं वरानने ॥
 पिङ्गाक्षं पिङ्गकेशं य तमकाञ्चनसन्निभम् ।

सुदृढं बाहुयुगलम्भूतं य सुदृढौ तथा ॥

.....
स्वजना बान्धवा ये य श्यालाः सम्बन्धिनस्तदा ।

विद्यार्थिनस्तु ये विप्रा ये यान्ये आश्रिता जनाः ॥

कृताञ्जलिः पुरो भूत्वा बालं यत्नेन रक्षत ।

अयं समर्पयन् बालं कुरुक्षेत्रं प्रतस्थिवान् ॥

इति श्रीवायुपुराणे शिवप्रसूतिसर्गः (प्रथमः) सम्पूर्णः ॥

द्वितीयोऽध्यायः । सन्तोषकरणम् ।

-कथासङ्केप अयं मूलपाठ का आदि-अन्त

आश्विन मास में अेक दिन प्रातः ब्राह्मणी अग्नि पर धृत ङाल कर अेक ब्राह्मण को बुलाने गछ । लौट कर उसने देखा कि अग्नि ठीक से प्रज्वलित है और अग्निोत्र की विधि सम्पन्न हो चुकी है । उसे बहुत आश्चर्य हुआ । फिर प्रत्येक रात्रि में वड इस शिशु द्वारा इस कृत्य की पुनरावृत्ति देખती रही । तीर्थयात्रा से पति के लौटने पर उसने यड आश्चर्य वृत्तान्त कड सुनाया । माता-पिता ने शिशु को अग्नि में आहुति देते देखा ।

अतः परं प्रवक्ष्यामि कुमारचरितं परम् ।

यत्र कस्यचिदाभ्यातं तत्सर्वं कथयामि ते ॥

.....
समीपे य गृहं गत्वा उपसृत्य य सुन्दरि ।

अेकाग्रः प्रयतो भूत्वा मुहुस्तिर्यङ् निरीक्षयन् ॥

पर्यङ्गादुत्थितो बालः प्रेमं (?)दत्त्वा यथा प्रजन् ।

पुनस्तत्रैव गच्छन्तौ दम्पती तदनन्तरम् ॥

इति श्रीशिवपुराणे लकुलीशमाडातये सन्तोषकरणं

नामाध्यायः (द्वितीयः) सम्पूर्णः ॥

तृतीयोऽध्यायः ।

-कथासङ्केप अयं सङ्क्षिप्त मूलपाठ

बालक जब अग्निोत्र पूरा कर चुका तब माता-पिता ने उससे पूछा -पुत्र तुम थक तो नहीं गये हो ? उनडे इतना कडते हो शिशु मूर्च्छित हो कर पञ्चत्व को प्राप्त हो गया । माता पिता ने मृत शिशु को देवभात नामक

अऽऽये जलाशय में विपुल जल में डाल दिया । कश्चप उसे जलेश्वर देव के पास ले गये (जलेश्वर = जल में स्थित मडालिङ्ग) । तीरस्थ ब्राह्मणों ने बालक को इस प्रकार खेलते देख कर मडान् आश्चर्य किया और उसे पुकार कर पूछा तुम कौन हो ? स्तुति ।

ईश्वर उवाच -

ततः प्रभातसमये तथा दृष्ट्वा तु पार्वति !
आलतुस्तौ विशालाक्षं पुत्र ! श्रान्तोऽसि को भवान् ?
एति वाङ्मयावसाने तु मूर्च्छितः पतितो भुवि ।
मूर्च्छितं य सुतं दृष्ट्वा विस्मिता य सुदर्शना ॥
दिशो निरीक्ष्य कृत्वा पतिता धरणीतले ।
सप्तमासस्तु देवेशि ! सुतः पञ्चत्वमागतः ॥

ऋषय उच्युः -

बालस्य चरितं दृष्ट्वा ऋषयो विस्मयान्विताः ।
ब्रूहि त्वं को भगवान् ? कस्य ? सत्यधर्मपरायणः ॥

बाल उवाच -

क्षितिजलपवनेभ्यस्तेजसश्चैव देशाद्-
उपचितनरवेशः सम्भवो द्रव्यराशिः ।
श्रवणनयनजिह्वाघ्राणसंस्पशवित्ता
क्षितितलपरिवर्ती कोऽप्यहं प्राणधर्मः ॥

ऋषय उच्युः -

नमो बालकरुपाय अव्यक्ताय नमो नमः ।
व्योमप्रमाणकायाय कामेशाय नमो नमः ॥
व्योमप्रमाणविधाय विद्येशाय नमो नमः ।
व्योमप्रमाणकालाय कालेशाय नमो नमः ॥
व्योमप्रमाणधर्माय धर्मेशाय नमो नमः ।
व्योमप्रमाणविश्वाय विश्वेशाय नमो नमः ॥
ऐकवज द्विवज्जय बहुवज्जय ते नमः ।
ऐककण्ठद्विकण्ठाय बहुकण्ठाय ते नमः ॥
ऐकलस्तद्विलस्ताय बहुलस्ताय ते नमः ।

अेकत्रद्विनेत्राय बडुनेत्राय ते नमः ॥

नमस्तेऽस्तु मडादेव ! नमस्तेऽस्तु मडेश्वर !

नमस्तेऽस्तु मडारुद्र ! नमस्ते बालरुपिणे ॥

नमस्तेऽस्तु मडाशिख ! देवप्पातसमुद्भव !

नमस्तेऽस्तु मडारुद्र ! नमस्तेऽस्तु सडा डरे ॥

अव्यक्ताय नमस्तुभ्यं शाश्वताय च ते नमः ॥

अेवं स्तवेन देवेशं स्तौति यो लकुडेश्वरम् ।

स मुक्तः सर्वपापेभ्यो शिवलोके मडीयते ॥

भोगार्थी लभते भोगान् योगार्थी योगमाप्नुयात् ।

यं यं चिन्तयते कामं तं तं प्राप्नोति सत्वरम् ।

शिवस्य पदमाप्नोति नित्यं पठति यो नरः ॥

इति श्रीशिवपुराणे लकुलीशमाडात्त्ये तृतीयोऽध्यायः ॥

यतुर्थोऽध्यायः । तीर्थानुक्रमणिकायां शूलपाणिजन्मपट्टबन्धादिमाडात्त्यम् ।

- कथासङ्क्षेप अेवं सङ्क्षिप्त मूलपाठ

यं यारुथामीकरराशिगौरै

संस्कारविधाप्रतमन्त्रधौताः ।

समाविशन्ति प्रतिगुह्य कायं

लोकप्रवीराय नमोऽस्तु तस्मै ॥

प्रकाशयत्स्वर्गपं च दिव्यं त्रैलोक्यमोडनम् ।

त्रिनेत्रं च सुदीप्तं च मुक्तकेशञ्च सुप्रते ॥

धृतयज्ञोपवीतं च मेभलाभस्मसंयुतम् ।

प्रदृष्टमनसः सर्वे नित्यं प्रोक्तुल्ललोचनम् ॥

ऋग्यजुःसामसम्बन्धैर्दिव्याभिः स्तुतिसंयुतैः ।

स्तोत्रैर्भनोरमैः स्तुत्वा धावमानं पुनः पुनः ॥

डर्षगद्गदया वाया सम्भाव्य तं च बालकम् ।

कृताञ्जलिपुराः सर्वे स्तुति समुपयङ्कमुः ॥

.....
 द्विर ऋषिभ्यो ने पिता की प्रशंसा की । तब बालक उन सब के आगे-आगे भागने लगा । क्षणमात्र अदृश्य हो
 कर -

उर्वा नाम्ना तु या देवी नदीनाम्ना सरस्वती ।
 भृगुक्षेत्रोपकाराय त्रिषु लोकेषु विश्रुता ॥
 नदीतीरे गतो बालः क्रीडमानस्तु तिष्ठति ।
 ततः पश्चिममार्गोऽश्रीमत्कायावरोडणम् ॥

.....
 सभी ब्राह्मण, स्वजन विकल हो कर बालक को भोजने लगे । किन्तु लकुलीश वायुवेग से यङ्गपुर पहुँच गये ।
 सभी लोग रोते-बिलभते पीछे-पीछे दौड़कर बुलाते रहे । तब बालक ने कहा -
 कुमार उवाच -

मा मा स्पृशन्ति मुनयो मम माता पिता तथा ।
 अस्ति कार्यं परं किञ्चित् शृण्वन्तु मुनिसत्तमाः ॥

त्यज शोकं विशालाक्षि ! न मे माता कदाचन ।
 शृण्वन्तु ऋषयः सर्वे ष्टिहासं पुरातनम् ॥

अहं सर्वजगद्व्यापी स्वयं साक्षान्मलेश्वरः ।
 ऋषीणां वरदानाय उल्काग्रामे भर्षयः ॥

प्रकाशाय द्विजातीनां धर्मसंस्थापनाय च ।
 अवतीर्णः स्वयं देवि ! तं वेद मां पुरातनम् ॥

ऋषय उचुः -
 त्वं देवः सर्वदेवानां कर्ता हर्ता जगत्पतिः ।
 भुक्तिमुक्तिप्रदाता त्वं भोगभोक्षमभीप्सितम् ॥

किं पुण्यं के गुणास्तस्य येन देवि (?) प्रशंसति ।
 उल्काग्रामस्य माडातयमशेषं कथय प्रभो ! ॥

तब उन सब के अनुरोध पर बालक ने उल्काग्राम का माडातय कहा, उससे शिवक्षेत्र बताकर वहाँ स्थित देवद्वंद्व में
 गङ्गा-सरस्वती-तापी-यमुना-नर्मदा-सरयू छूत्यादि सभी का समावेश बताया और कहा कि उन सब के स्नानादि
 का फल यहाँ मिल जाता है । इसके बाद -

ऽशानश्चोत्तरेशाने भालाक्षो देवतागणैः ।
 पृष्ठभागे पुनर्दृष्ट्वा जननीजनकादयः ॥

તતો મયા ધૃતઃ કોણઃ ભુકુટીકુટિલાનનમ્ ।
 તતો મે ભુકુટી દૃષ્ટ્વા સ ઋષિર્દીનમાનસઃ ॥
 વિચેતનઃ પુનર્જાતઃ પુનરાશ્વાસિતો મયા ।
 અત્રૈવ સ્થીયતાં બ્રહ્મન્ ! આવયોઃ સડ્ગકારણમ્ ।
 મયા તુ દણ્ડકાષ્ટેન નદીનામા તુ જાહ્વી ॥
 આનીતા જાહ્વી પુણ્યા પુણ્યતોયાવગાહિતા ॥
 સર્વતીર્થમયી પુણ્યા દેવખાતેષુ દુર્લભા ।
 દીર્ઘા રેખા કૃતા યસ્માત્ તેનેય દીર્ઘિકા સ્મૃતા ॥
 દીર્ઘિકા કે પાસ વૃદ્ધદેવ કા સ્થાન થા । બાલક ને વહીં આશ્રય માંગા, કિન્તુ વૃદ્ધદેવ ને કહા -
 મમૈતત્સહુટસ્થાનં કથં તહ્યર્ચાવયોભવેત્ ।
 બાલક ને ફિર ભી આગ્રહ કિયા, કિન્તુ વૃદ્ધદેવ ને કહા કિ તુમ બ્રહ્મેશ્વર કે સમીપ બ્રહ્મતીર્થ મેં જાઓ ।
 શ્રીમહાદેવ ઉવાચ -
 વૃદ્ધસ્ય વચનં શ્રુત્વા લકુલીશો વરાનને ।
 બ્રહ્મેશ્વરં સમાસાધ્ય તસ્મિન્નેવ લયં ગતઃ ॥
 સ્થિતઃ સ ભગવાન્ તત્ર કાયરૂપી મહેશ્વરઃ ।
 યેન કાયાવતારોડસૌ તેનેદં કાયરોહણમ્ ॥
 અસિદણ્ડધરો વામે દક્ષિણે બીજપૂરકમ્ ।
 બ્રહ્મલિડ્ગે મહાદેવિ ! અહમપિ લયં ગતઃ ॥
 કાયાવરોહણે પુણ્યે તીર્થે તીર્થવરોત્તમે ।
 ભૃગુક્ષેત્રપવિત્રાર્થમવતીર્ણો યુગે યુગે ॥
 આદિકલ્પાવસાને તુ બ્રહ્મકલ્પે પુરાતને ।
 બ્રહ્મણો મનસઃ પુત્રો અત્રિનામા ચ વિશ્રુતઃ ॥
 અત્રિસ્તુ જનયામાસ આત્રેયં નામ નામતઃ ।
 આત્રેયાદગ્નિશર્મોડપિ અગ્નિશર્મસુતઃ શુચિઃ ॥
 સોમશર્મેતિ વિખ્યાતો ધર્મશીલો જિતેન્દ્રિયઃ ।
 સોમશર્મસુતો જાતો વિશ્વરૂપો દ્વિજોત્તમઃ ॥
 વિશ્વરૂપાદહં જાતો બાલરૂપધરો હરઃ ।
 યેન વ્યાપ્તં જગત્સર્વં ત્રૈલોક્યં સચરાચરમ્ ॥

जगत्प्राणस्वर्गपोऽलं जन्तूनां शुवलक्षणम् ।
 योगिनां परमं ब्रह्म ब्रह्मणा परिकीर्तितम् ॥
 तन्मां विद्धि मडादेवि ! विश्वरूपं जगद्गुम् ।
 यरायरेषु विष्यातं देडिनां देडमाश्रितम् ॥
 समानो नाम यो वायुर्भूतानां विषयात्मवान् ।
 तत्रोत्पन्नश्च तत्रैव मया सङ्कमणं कृतम् ॥
 लम्बकस्तु समानस्याव्यापकस्तु व्यवस्थितः ।
 आत्मरूपसमानस्य प्राणिनां परमः शिवः ॥
 अवतीर्णस्ततो मर्त्ये कायरूपधरो डरः ।
 कायावतारे लोकेशो लोकानां छितकाम्यया ॥
 ईश्वर उवाच -
 ईशानः प्रथमे जातो द्वितीये तु मडाबलः ।
 तृतीये तु युगे जातो वृद्धदेवो मडेश्वरः ॥
 प्राग कलियुगे घोरे धर्मसंस्थापनाय य ।
 सवपापडरं पुण्यं श्रीमत्कायावरोडणम् ॥
 कोटिलिङ्गस्थ संस्थानं शिवक्षेत्रेण निर्मितम् ।
 सर्वं तीर्थमिदं देवि ! विष्यातं भृगुमण्डले ॥
 श्रीमत्कारवणे तीर्थे मूर्तिमान् शङ्करः स्वयम् ।
 यातुर्युगमिदं तीर्थं शिवशक्त्या समन्वितम् ॥
 भृगुक्षेत्रपवित्रार्थं निर्मितं शम्भुना स्वयम् ।
 कृते छच्छापुडी नाम त्रेतायां य मयापुरी ॥
 द्वापरे मेघवती नाम डलौ कायावरोडणम् ।
 श्रीमातेति कृते प्रोक्ता त्रेतायां भूलम्बा मता ॥
 आदौ यान्ते मडादेवि ! मूर्तिमन्तौ मडेश्वरौ ।
 लिङ्गमूर्ती द्वयोर्मध्ये स्वयं साक्षाद्युगेश्वरः ॥
 ईशानं कृत्तिकानाथं सानन्दं लकुलीश्वरम् ।
 पश्यन्ति ये नरा नित्यं ते नरा गतकल्मषाः ॥
 ईशानं प्रवरं तोर्थमीशानो यत्र तिष्ठति ।

પ્રવરઃ સર્વદેવાનાં સર્વપાપોપશાન્તિદઃ ॥
 ઈશાનઃ સર્વતન્ત્રેષુ સર્વતન્ત્રેષુ નાયકઃ ।
 ઈશાનઃ સર્વદેવશ્ચ તસ્માદીશાનો વૈ પ્રભુઃ ॥
 તમીશાનં સમાસાધ્ય વિધિના શ્રદ્ધયા સહ ।
 શિવોક્તેન ચ મન્ત્રેણ પૂજયિત્વા જગદ્ગુરુમ્ ॥
 પ્રદક્ષિણાં તતઃ કૃત્વા પૂજયિત્વા મહેશ્વરમ્ ।
 પ્રાપ્નોતિ પરમં સ્થાનં ભુક્તિભુક્તિકૃલપ્રદમ્ ॥
 મહાબલં તતસ્તીર્થં યત્ર તપઃ પુરા ।
 ઋષિભિર્દેવમુખ્યૈશ્ચ પરં મોક્ષમભીપ્સુભિઃ ॥
 પુરા ત્રેતાયુગે દેવિ ! તીર્થે તીર્થવરોત્તમે ।
 સાલકુલાય (?)પૌત્રેણ નન્દિના ભાવિતાત્મના ॥
 આરાધ્ય તપસા તેન દિવ્યં વર્ષસહસ્રકમ્ ।
 ધ્યાનયુક્તઃ સદા તિષ્ઠન્ જપન્ ઇન્દ્રિયનિગ્રહઃ ॥
 એકચિત્તશ્ચ શાન્તાત્મા મમ વાઙ્મયપરાયણઃ ।
 તોષિતોઽહં તદા દેવિ ! વરમસ્મૈ પ્રદત્તવાન્ ॥
 ત્રિનેત્રઃ શૂલપાણિશ્ચ મમ રૂપસ્વરૂપધૃક્ ।
 સપ્તર્ષિભિશ્ચ ભાનુના પરમાર્થવિશારદૈઃ ॥
 પ્રાપ્તા તૈઃ પરમા સિદ્ધિરક્ષયા લોકદુર્લભા ।
 અન્યૈશ્ચ બહુભિઃ સિદ્ધેસ્તપસા પુષ્કલેન ચ ॥
 અપરે તુ યુગે પ્રાપ્તે વૃદ્ધદેવો મહોદયઃ ।
 યત્ર સિદ્ધો મહામેઘાઃ સ્વયં દેવો મહેશ્વરઃ ॥
 અસ્ય દર્શનમાત્રેણ મુચ્યતે સર્વપાતકૈઃ ।
 ક્ષેત્રાધિપં તુ તં વિદ્ધિ સ્વયં તત્ર વ્યવસ્થિતઃ ॥
 ઘોરે કલિયુગે પ્રાપ્તે દેવદેવો જગદ્ગુરુઃ ।
 લકુલીશ ઇતિ ખ્યાતઃ ત્રિષુ લોકેષુ વિશ્રુતઃ ॥
 તત્રસ્થજીવલોકાનાં મુક્ત્યર્થં નૈવ સંશયઃ ।
 જ્ઞાનમૂર્તિઃ સ્વયં સાક્ષાદેવદેવો ભવોદ્ભવઃ ॥

आत्मस्थं चिन्तय ज्ञानं वीतरागं च डेवलम् ।
 तत्तीर्थं लाकुलं ज्ञेयं शिवक्षेत्रमुदाहृतम् ॥
 सेव्यते दैवतैः सर्वं ऋषिभिश्च तपोधनैः ।
 तपसा साधितस्तैस्तु सुरैर्ब्रह्मादिभिः प्रिये ॥
 षष्ठितं प्रामवान् कार्यमस्मिन् तीर्थे वरानने ।
 तत्र स्नात्वा च दत्त्वा च पितृणां तु तिलोदकम् ॥
 मुख्यते मानवः पापात् समजन्मसमुद्भवात् ।
 सन्देहो नैव कर्तव्य इति शम्भुः स्वयमब्रवीत् ॥
 प्रयागे वा भवेन्मोक्षो मडाकाले च वा प्रिये !
 अमरकण्ठके तद्गतया कायावरोहणे ॥
 मडामार्गी पुरस्कृत्य सस्नौ तत्र दिनत्रयम् ।
 अनघः स्नानमात्रेण स भूत्वेह द्विजोत्तमः ॥
 अस्मिन् योगे त्वशक्तोऽपि स्नायादत्र दिनत्रयम् ।
 पतित्वा ब्राह्मणस्तत्र ब्रह्मडा यात्मडा भवेत् ॥
 मुख्यते सर्वपापेभ्यो नात्र कार्या विचारणा ।
 आश्विनस्य सिते पक्षे यतुर्दृश्यामुपोषितः ॥
 देवेभ्यश्च पितृभ्यश्च कृत्वा श्राद्धादिकाः क्रियाः ।
 आश्विन्याश्च सोमयोगे ये कुर्वन्ति नरोत्तमाः ॥
 पट्टभन्धं लाकुलीशं स्वयं देवैश्च यत्कृतम् ।
 न तेषां जायते जन्म संसारे दुःखसङ्कुटे ॥
 तत्र मारी न वर्तेत न दारिद्र्यं न रोगिणः ।
 श्रूयतामत्र देवेशि ! पुण्येऽस्मिन् भृगुमाण्डले ॥
 श्रीमत्कारोहणे तीर्थे प्रथमं तु कलौ युगे ।
 दीर्घकायं तु देवेशि यज्ञं यज्ञवरोत्तमे ॥
 कृत्वा तु ब्राह्मणान् पूज्य (?)दिनान्यष्टादशैव तु ।
 तत्र कारोहणे द्वारे विश्वे देवा मर्षयः ॥
 भोजयेयुर्ब्राह्मणान् शक्या यजमानः पितामहम् ।
 यो वेद विश्वमद्रूपं स्वयं विष्णुमधेश्वरम् ॥

आळ्माणः श्रद्धया युक्तो अळ्मेश्वरो ङ्यजायत ।
 अजैकपादा गन्धर्वा डिन्नराश्च तथैव य ॥
 सर्वे देवाश्च पितरः सयन्द्रार्कद्विवाकराः ।
 मरीचिरङ्गिरा अत्रिः पुलस्त्यः पुलस्तथा ॥
 प्रयेताश्च वसिष्ठश्च भृगुर्नारद एव य ।
 देवला गालवश्चैव वामदेवो मडाऋषिः ॥
 बालभित्त्यश्च कुशश्च तृण्णिन्दुस्तथैव य ।
 उद्दालको जयशृङ्गो माण्डव्यो व्यासनन्दनः ॥
 गौतमोऽथ भरद्वाजो वात्सो वात्स्यायनस्तथा !
 अन्ये च बडवो देवि ! ऋषयश्च तपोधनाः ॥
 दृष्ट्वा देवं विरुपाक्षं आनन्दं परमं ययुः ।
 यानि कानि च पुण्यानि तीर्थानि सरितस्तथा ॥
 अळ्माधाः सर्वतीर्थेषु स्नात्वा यैव मुदान्विताः ।
 स्नापयेयुः शिवं तत्र पुण्यैस्तीर्थोदकैः प्रिये ॥
 प्रथमं स्नापयेद्दृळ्मा ततश्चैव जनार्दनः ।
 ततस्त्वन्द्रोऽपि देवेशः यतुर्थो भानुरेव य ॥
 यतुर्भिः कलशैर्दिव्यैः स्नाय देवं जगद्गुरुम् ।
 विलेप्य चन्दनैर्दिव्यैः कर्पूरागुरुधूपकैः ॥
 पुष्पैर्मनोडरैर्दिव्यैः श्वेतमालाभिरर्चितः ॥
 पट्टसूत्रमयैवस्त्रैः सूत्रजैर्वा मलेश्चरम् ।
 परिधाप्य मडादेवं यथाशक्त्या य पूजयेत् ॥
 यावत् तद्भस्त्रतन्तूनां सङ्ख्यानं शिवपूजने ।
 तावद्गुणसङ्ख्याणि शिवलोके मडीयते ॥
 ते पूज्य विधिना देवं सुरा अळ्माद्यः प्रिये ।
 छिरण्मथं ततः पट्टं यङ्कुर्देवस्य मूर्धनि ॥
 पट्टबन्धं तु ये कुर्युरेवं देवस्य मूर्धनि ।
 न तेषां पुनरावृत्तिः संसारे जायते प्रिये ! ॥

श्रीदिव्युवाच -

किं पुण्यं ते गुणास्तस्य किमर्थं कीर्तितं विभो !
पट्टबन्धस्य माडात्त्यं श्रोतुमिच्छामि शङ्कर ! ॥

श्रीशङ्कर उवाच -

सागरस्य तटे रभ्ये प्रभासो नाम सुन्दरि !
सर्व तीर्थं प्रभासादि नात्र कार्या विचारणा ॥

तत्र सोमेश्वरो देवो सोमेन स्थापितः पुरा ।
तस्य द्वादशमात्राभिः समानं पट्टबन्धनम् ॥

सकलैश्वैव योगैश्च प्रभासे यत्प्रकीर्तितम् ।
तत्कलं समवाप्नोति पट्टबन्धं करोति यः ॥

कार्तिके कृत्तिकायोगे कार्तिकायां षण्मुभस्य च ।
दर्शनात् समयात्रायां तत्कलं नात्र संशयः ॥

अथनेऽमर्यएडीशे यात्रायां पञ्चभिः कलम् ।
तत्कलं कृतमात्रेण नरः प्राप्नोति पार्वति ! ॥

वैशाख्यां मडाकाले अद्य अद्य (यस्य) अकादशीकलम् ।
दर्शनेनापि यास्मिन्ध्यामित्याहुश्च पुराविदः ॥

यत्कलं य कुरुक्षेत्रे राहुणा ग्रसिते रवौ ।
आजन्मगामिनां नृणां तत्कलं पट्टबन्धने ॥

सोमवारे त्वमावस्थां भस्मगात्रस्य दर्शनात् ।
यात्राणां दशके यस्य तत्कलं पट्टबन्धनात् ॥

वाराणस्यां मडादेवि ! कालक्षेपं करोति यः ।
तत्कलं समवाप्नोति सकृद्धै पट्टबन्धनात् ॥

गङ्गायां साधयेत् पुण्यं चतुर्थुगेन यन्नरः ।
तत्पुण्यं जायते तस्य पट्टबन्धं करोति यः ॥

कृष्णाङ्गिनसहस्राणि तिलधेनुशतानि च ।
दत्त्वा तत्कलमाप्नोति पट्टबन्धे कृते सति ॥

मतङ्गजसहस्रं तु अश्वानामयुतं तथा ।

तद्दलं समवाप्नोति पट्टबन्धे कृते सति ॥
 ससागरां धरां दत्त्वा पुमान् यद्दलमश्रुते ।
 तद्दलं समवाप्नोति पट्टबन्धे कृते सति ॥
 कन्याकोटिप्रदानेन यद्दलं कविभिः कृतम् ।
 विधिना पट्टबन्धे तु तद्दलं लभते नरः ॥
 वापीकूपसलस्राणि देवतायतनानि च ।
 कृत्वा यद्दलमाप्नोति तद्दल पट्टबन्धनात् ॥
 मातापित्रोर्गुरुणां च (यद्दल)भक्तितो नृणाम् ।
 तद्दलं समवाप्नोति सकृद्भै पट्टबन्धनात् ॥
 गवार्थं द्विजार्थं च स्वाभ्यर्थं यस्त्यजेत् तनुम् ।
 तद्दलं समवाप्नोति पट्टबन्धेन पार्वति ! ॥
 आपन्नार्तिहराणां च तीर्थसेवाङ्गीतात्मनाम् ।
 सत्यव्रतानां यत्पुण्यं तद्दलं पट्टबन्धनात् ॥
 वनाश्रमेषु वसतां तापसानां च यद्दलम् ।
 तद्दलं जायते तस्य पट्टबन्धं करोति यः ॥
 यस्तु वर्षशतं पूजामहोरात्रमुपासते ।
 अेकेन पट्टबन्धेन तद्दलं लभते नरः ॥
 गाङ्गेयं नार्मदं यान्द्रं पुण्यं सारस्वतं जलम् ।
 करोति पार्वति ! नित्यं तद्दलं पट्टबन्धनात् ॥
 यानि कानि च तीर्थानि पुण्यान्यायतनानि च ।
 भूतलं सर्वमटते तद्दलं पट्टबन्धनात् ॥
 दुर्लभं जन्म विप्रस्य दुर्लभं च तथा धनम् ।
 दुर्लभः पट्टबन्धश्च लकुलीशस्य च प्रिये ! ॥
 स्वल्पेन डेम्ना लकुलीश्वरस्य यः पट्टबन्धं विधिवत् करोति ।
 विधूतपापो हि विमोदते स प्रसादमासाद्य मधेश्वरस्य ॥
 य एदं लकुलीशस्य माडात्त्यं शृणुयान् नरः ।
 तत्प्रसादेन तस्यास्तु गौसलस्रादिकं कृलम् ॥

एति प्रपन्नाः लकुलीशमीशं ये चारुचामीकरराशिगौर !
संस्कारविद्याप्रतमन्त्रधौतं समाविशन्ति प्रतिगृह्यकायम् ॥
एति श्रीशिवपुराणे पार्वतीमहेश्वरसंवादे तीर्थानुक्रमणिकायां
शूलपाणिजम्भपट्टबन्धादिमाहात्म्यं समाप्तम् ।
॥ समाप्तं कारवणामाहात्म्यम् ॥

Notes:

KāraṇaMāhātmyam कारवणामाहात्म्यम्; a.k.a LakulīśaMāhātmyam लकुलीशमाहात्म्यम्, describes about the birth of Lakulīśa लकुलीश / Lakuṭīśa लकुटीश who is considered to be a Śiva Avatāra शिव अवतार closely related to the Pāśupata Sampradāya पाशुपत सम्प्रदाय.

Lakulīśa लकुलीश was born on Caitra Śukla Caturdaśī चैत्र शुक्ल चतुर्दशी in Kāraṇa कारवण / Kāyāvarohaṇa कायावरोहण.

KāraṇaMāhātmyam कारवणामाहात्म्यम् also holds the details about the PaṭṭabandhaMāhātmyam पट्टबन्धमाहात्म्यम्, UlkāgrāmaMāhātmyam उल्काग्राममाहात्म्यम् in this context.

The text of KāraṇaMāhātmyam कारवणामाहात्म्यम्; a SthalaPurāṇa स्थलपुराण, is punctuated with brief summaries about (parts of) the chapters - with the first chapter attributed to VāyuPurāṇa वायुपुराण and the remaining three to ŚivaPurāṇa शिवपुराण.

Pāśupatasūtra पाशुपतसूत्र, that is said to be authored by Lakulīśa लकुलीश can be accessed from the respective link given below.

Proofread by Ruma Dewan

——
Karavanamahatmyam Athava Lakulishamahatmyam
pdf was typeset on September 2, 2025

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

